

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2017. november 9.*

„Fellebbezés – Támogatások – 1239/2013/EU rendelet – 2. cikk – A Kínából származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatala – Végleges kiegyenlítő vám – Az elfogadott kötelezettségvállalás tárgyát képező behozatal mentessége – Elválaszthatóság”

A C-205/16. P. sz. ügyben,

a **SolarWorld AG** (székhelye: Bonn [Németország], képviselik: L. Ruessmann ügyvéd és J. Beck solicitor)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2016. április 11-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

a **Brandoni solare SpA** (székhelye: Castelfidardo [Olaszország]),

a **Solaria Energia y Medio Ambiente, SA** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviselik őket: L. Ruessmann ügyvéd és J. Beck solicitor)

felperesek az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselet: H. Marcos Fraile, meghatalmazotti minőségben, segítője: N. Tuominen Avocatä)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képviselet: A. Demeneix, J.-F. Brakeland és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben),

a **China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME)** (székhelye: Peking [Kína], képviselik: J.-F. Bellis és A. Scalini ügyvédek, valamint F. Di Gianni avvocato)

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: C. Vajda tanácselnök, Juhász E. és C. Lycourgos (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: angol.

főtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. március 9-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2017. június 1-jei tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében a SolarWorld AG az Európai Unió Törvényszéke 2016. február 1-jei SolarWorld és társai kontra Tanács ítéletének (T-142/14, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott végzés, EU:T:2016:68) hatályon kívül helyezését kéri, amennyiben az utóbbi ítéletben a Törvényszék mint elfogadhatatlant elutasította a SolarWorld, a Brandoni solare SpA és a Solaria Energia y Medio Ambiente SA, a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló, 2013. december 2-i 1239/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2013. L 325., 66. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) 2. cikkének megsemmisítésére irányuló keresetét.

Jogi háttér

Az alaprendelet

- 2 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 188., 93. o.; helyesbítések: HL 2015. L 187., 91. o.; HL 2016. L 44., 20. o.; a továbbiakban: az alaprendelet) „Kötelezettségvállalások” című 13. cikke előírja:

„(1) Abban az esetben, ha a támogatás és a kár fennállását előzetesen megállapították, a Bizottság elfogadhatja a megfelelő önkéntes kötelezettségvállalást, amely alapján:

- a) a származási ország és/vagy exportáló ország vállalja a támogatás felszámolását vagy korlátozását, vagy a támogatás hatásaival kapcsolatosan egyéb intézkedéseket tesz; vagy
- b) az exportőr vállalja, hogy árait felülvizsgálja vagy a kérdéses területre történő kivitel leállítja mindaddig, amíg az ilyen kivitel kiegyenlíthető támogatást élvez, hogy ennek köszönhetően a tanácsadó bizottsággal folytatott egyedi konzultációt követően a Bizottság megállapíthassa, hogy ezzel a támogatás káros hatása megszűnik.

Ilyen esetben, és ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a 12. cikk (3) bekezdésével összhangban a Bizottság által kivetett ideiglenes vámok, vagy a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban a Tanács által kivetett végleges vámok – a körülményektől függően – nem alkalmazandók a Bizottságnak a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló határozatában és annak módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára.

Az ilyen kötelezettségvállalás alapján való árnövekedés nem lehet magasabb, mint ami a kiegyenlíthető támogatás összegének ellentételezéséhez szükséges, de a kiegyenlíthető támogatás összegénél kisebb kell, hogy legyen abban az esetben, ha az ilyen növekedés a közösségi iparágat ért kár elhárításához elegendő.

[...]

(9) Ha kötelezettségvállalását a kötelezettségvállalás bármelyik részes fele megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását, konzultációt követően, szükség szerint bizottsági határozattal vagy bizottsági rendelettel kell visszavonni, és automatikusan alkalmazni kell a 12. cikkel összhangban a Bizottság által kivetett ideiglenes vámot, vagy a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban a Tanács által kivetett végleges vámot, amennyiben az érintett exportőrnek, vagy a származási és/vagy exportáló országnak lehetősége nyílt a véleménynyilvánításra, kivéve ha a kötelezettségvállalást maga az exportőr vagy az említett ország vonta vissza.

[...]”

A vitatott rendelet

- 3 A vitatott rendelet (753) preambulumbekzdése szerint „[a]z érdekelt felek rámutattak, hogy [...]a kereslet árrugalmassága nagyon magas lehet. Noha az árak jelentős növekedése valóban a kereslet számottevő csökkenéséhez vezethet [...] [,] az alábbi okok miatt nagyon valószínűtlen, hogy az intézkedések jelentős árnövekedést eredményeznének. [...] [A] Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalás gazdasági hatása az, hogy a kínai exportáló gyártók az érintett terméket minimális, 60 c/W alatti importáron fogják szállítani, amely jóval alacsonyabb a vizsgálati időszak során megfigyelt árnál, és olyan mennyiségben, amely nagyjából megfelel a jelenlegi piaci részesedésüknek. Ezen az árszinten a kereslet várhatóan jelentősen csökkenni fog, ami elegendő keresletet biztosíthat a támogatási rendszerek által jelenleg nyújtott támogatás, és a hálózati egyenértékűség jelenlegi szintje mellett is. Továbbá a villamos energia végfelhasználói ára várhatóan nő majd, míg az érintett termék ára csökkenni fog. A kötelezettségvállalás egy indexációs képlettel biztosítja, hogy az érintett termék árának további csökkenését figyelembe vegyék a minimális importár meghatározása során.”
- 4 A vitatott rendelet 1. cikkének (1) bekezdése szerint végleges kiegyenlítő vámot kell kivetni a Kínából származó, vagy ott feladott és a vitatott rendelet elfogadásakor hatályos, a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL 1987. L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletében található Kombinált Nomenklátúra (a továbbiakban: KN) bizonyos kódjai alá tartozó kristályos szilícium fotovillamos modulok vagy panelek, valamint a kristályos szilícium fotovillamos modulokban vagy panelekben használatos elemek behozatalára. E cikk (2) bekezdése megállapítja a vámfizetés előtti nettó, európai uniós határparitáson számított árra alkalmazandó végleges kiegyenlítő vámtételt az említett cikk (1) bekezdésében meghatározott és az e (2) bekezdésben felsorolt vállalatok által gyártott termékek vonatkozásában.
- 5 A vitatott rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében, amely rendelkezés a KN-re utalással meghatározott, a Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalásokat felajánló és a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó kiegyenlítő és szubvencióellenes eljárásokkal kapcsolatban a végleges intézkedések alkalmazási időszaka tekintetében felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásának megerősítéséről szóló, 2013. december 4-i 2013/707/EU bizottsági végrehajtási határozat (HL 2013. L 325., 214. o.) mellékletében felsorolt vállalatok által számlázott bizonyos termékekre alkalmazandó, a szabad forgalomba bocsátásra bejelentett behozatal bizonyos feltételek teljesülése esetén mentesül a vitatott rendelet 1. cikkében megállapított kiegyenlítő vám alól.
- 6 A vitatott rendelet 2. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy vámtartozás keletkezik a szabad kereskedelmi forgalomba bocsátásra vonatkozó nyilatkozat elfogadásakor, amennyiben megállapításra kerül, hogy az e rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében foglalt egy vagy több feltétel nem teljesül, vagy ha a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását.

A jogvita előzményei

- 7 A SolarWorld a kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeinek egyik európai gyártója.
- 8 Az EU ProSun, a kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részek európai gyártóinak szervezete által benyújtott panasz nyomán a Bizottság 2012. szeptember 6-án kiegyenlítő eljárás megindításáról szóló értesítést tett közzé a Kínai Népköztársaságból származó kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részek (azaz elemek és lemezek) behozatala vonatkozásában (HL 2012. C 269., 5. o.).
- 9 A Bizottság 2012. november 8-án közzétette a Kínai Népköztársaságból származó kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részek (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megindításáról szóló értesítést (HL 2012. C 340., 13. o.).
- 10 2013. június 4-én a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részek (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó ideiglenes kiegyenlítő vám kivetéséről és a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott e behozatal tekintetében nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről szóló 182/2013/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 4-i 513/2013/EU bizottsági rendeletet (HL 2013. L 152., 5. o.; helyesbítés: HL 2013. L 190., 102. o.).
- 11 A Bizottsághoz intézett 2013. július 27-i levelével a China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) [Kínai Gép- és Elektronikus Termék Export-import Kereskedelmi Kamara (CCCME), Kína] az antidömping vizsgálat keretében több kínai exportáló gyártó által felajánlott együttes kötelezettségvállalást nyújtott be. Az említett exportáló gyártók, illetve a saját nevében a CCCME lényegében minimális importár alkalmazására tett javaslatot a fotovillamos modulok és minden egyes alapvető részük (azaz elemek és lemezek) behozatala tekintetében az éves szintű behozatal egy meghatározott szintjéig (a továbbiakban: minimális importár).
- 12 2013. augusztus 2-án a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részek (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó kiegyenlítő eljárással kapcsolatban a CCCME-vel együtt az eljárásban együttműködő – a határozat mellékletében felsorolt – kínai exportáló gyártók egy csoportja által felajánlott kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló, 2013/423/EU határozatot (HL 2013. L 209., 26. o.).
- 13 Az 513/2013 rendelet módosításáról szóló, 2013. augusztus 2-i 748/2013/EU bizottsági rendeletet (HL 2013. L 209., 1. o.) a 2013/423 határozat figyelembevétele céljából fogadták el. Egyéb módosítások mellett e rendelet az 513/2013 rendeletet egy 6. cikkel egészítette ki, amely előírja, hogy bizonyos feltételek teljesülése esetén a Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalásokat felajánló és a 2013/423/EU határozat mellékletében felsorolt vállalatok által számlázott, szabad forgalomba bocsátásra bejelentett bizonyos termékek behozatala mentesül az 513/2013 rendelet 1. cikkében megállapított ideiglenes kiegyenlítő vám alól.
- 14 2013. szeptember 25-i levelével a CCCME először is arra kérte a Bizottságot a saját, valamint az általa képviselt azon exportáló gyártók nevében, akiknek az eredetileg felajánlott kötelezettségvállalását elfogadták, hogy a támogatott behozatal káros hatásainak is a megszüntetése céljából fogadja el e kötelezettségvállalás feltételeit.
- 15 A Bizottság 2013. december 4-én elfogadta a 2013/707 végrehajtási határozatot.
- 16 A Tanács 2013. december 2-án elfogadta a vitatott rendeletet.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott végzés

- 17 A Törvényszék Hivatalához 2014. február 28-án benyújtott keresetlevelükkel az elsőfokú eljárás felperesei a vitatott rendelet 2. cikkének megsemmisítésére irányuló keresetet indítottak.
- 18 A felperesek a keresetük alátámasztására három jogalapra hivatkoztak. Az első és a második jogalap azon alapult, hogy a vitatott rendelet 2. cikke nyilvánvaló értékelési hibából ered, és sérti az alaprendelet 13. cikkét, amennyiben e 2. cikk mentesíti a kiegyenlítő intézkedések alól azon kínai gyártókat, amelyek vonatkozásában a Bizottság jogellenes együttes kötelezettségvállalást fogadott el az elsőfokú eljárás felperesei védelemhez való jogát, tisztességes eljáráshoz való jogát és a megfelelő ügyintézéshez való jogot, valamint az alaprendelet 13. cikkének (4) bekezdését és a 29. cikkének (2) bekezdését megsértve. A harmadik jogalap azon alapult, hogy az említett 2. cikk sérti az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdését abban a tekintetben, hogy bizonyos kínai gyártókat mentesít a kiegyenlítő intézkedések alól a vitatott rendelet által elfogadott és megerősített, olyan kötelezettségvállalásra vonatkozó ajánlat alapján, amely horizontális árrögzítő megállapodásnak minősül.
- 19 A megtámadott végzésben a Törvényszék mint elfogadhatatlant azzal az indokkal utasította el a felperesek elsőfokú eljárásban indított keresetét, hogy a vitatott rendeletnek az egyetlen megtámadott rendelkezését képező 2. cikke nem választható el e rendelet többi rendelkezésétől.

A felek kérelmei

- 20 Fellebbezésében a SolarWorld azt kéri, hogy a Bíróság:
- nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatónak és megalapozottnak;
  - helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;
  - hozzon érdemi döntést, és semmisítse meg a vitatott rendelet 2. cikkét, vagy utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé a megsemmisítés iránti kereset érdemi elbírálása céljából; és
  - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 21 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
  - a fellebbezőt kötelezze a fellebbezési eljárás és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.
- 22 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést mint jogilag megalapozatlant és
  - a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 23 A SolarWorld a fellebbezése alátámasztására két jogalapra hivatkozik. Az első jogalap a Törvényszék által annak megállapítása során elkövetett hibán alapul, hogy a vitatott rendelet 2. cikke nem választható el e rendelet többi részétől. A második jogalap az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 20. cikkének és 47. cikkének megsértésén alapul.

Az első, a 2. cikknek a vitatott rendeletről való elválaszthatóságára alapított jogalapról

Az elfogadhatóságról

- 24 A Tanács az első jogalap azon tény okán fennálló elfogadhatatlanságára hivatkozik, hogy egyrészt a SolarWorld a 2. cikknek a vitatott rendeletről való elválasztható jellegére vonatkozó kifogás ismétlésére szorítkozik, amely kifogást a Törvényszék előtt adott elő, másrészt pedig, hogy az e rendelkezés elválasztható jellegére vonatkozó vizsgálat ténybeli értékelés körébe tartozik.
- 25 Meg kell állapítani, először is, hogy ha a fellebbező az uniós jognak a Törvényszék általi értelmezését vagy alkalmazását kifogásolja, az elsőfokú eljárásban megvizsgált jogkérdések a fellebbezés keretében újból vita tárgyát képezhetik. Ugyanis, ha a fellebbező ily módon nem alapíthatná fellebbezését a Törvényszék előtt már felhasznált jogalapokra és érvekre, a fellebbezési eljárás részben értelmét vesztené (2017. január 19-i Bizottság kontra Total és Elf Aquitaine, C-351/15 P, EU:C:2017:27, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 26 Márpedig a jelen esetben az első jogalapjában a SolarWorld nem a Törvényszékhez benyújtott keresetlevél egyszerű felülvizsgálatát kívánja elérni, hanem éppen vitatni kívánja azon jogi érvelést, amely a Törvényszéket arra a következtetésre indította, hogy a vitatott rendelet 2. cikke nem választható el e rendelet többi rendelkezésétől, valamint a Törvényszék által az e megfontolásból levont következtetést, azaz hogy a SolarWorld keresete nem volt elfogadható. Ennek érdekében a SolarWorld jogilag megkövetelt módon jelölte meg a megtámadott végzés azon részeit, amelyeket véleménye szerint a téves jogalkalmazás érint, valamint a kérelmének alátámasztására felhozott jogi érveket, amelyek ezért lehetővé teszik a Bíróság számára felülvizsgálatának elvégzését.
- 27 Másodsor hangsúlyozni kell, hogy a Törvényszék által valamely uniós jogi aktus valamely rendelkezése elválaszthatóságának értékelése során elkövetett esetleges hiba a Bíróság által végzett felülvizsgálat alá tartozó téves jogalkalmazásnak minősül (az ilyen felülvizsgálat tekintetében lásd különösen: 2012. március 29-i Bizottság kontra Észtország ítélet, C-505/09 P, EU:C:2012:179, 110–122. pont).
- 28 Ebből következik, hogy az első jogalap elfogadható.

Az ügy érdeméről

– A felek érvei

- 29 A SolarWorld megállapítja, hogy a vitatott rendelet 2. cikke elválasztható jellegű az e rendelet többi rendelkezéséhez, és különösen az 1. cikkének (2) bekezdéséhez viszonyítva, és hogy következésképpen az esetleges megsemmisítése nem módosítja az említett rendelet hatályát. E tekintetben a Törvényszéknek a megtámadott végzés 55. és 59. pontjában szereplő érvelése a „kiegyenlítő intézkedések” és a „kiegyenlítő vámok” fogalmának téves értelmezésén alapul.
- 30 A SolarWorld megállapítja, hogy a kiegyenlítő intézkedések különböző formákat ölthetnek (értékvámok, euróban rögzített összegek vagy minimális importár). Ami különösen a minimális importárat illeti, az alaprendelet 13. cikke lehetővé teszi a Tanács és a Bizottság számára, hogy fogadják el az egyéni gyártó-exportőröktől a minimális importárra irányuló kötelezettségvállalásokat, ha az ajánlott árak elhárítják a támogatás káros hatásait. E gyártók ezt követően mentesülnek az értékvám alól, mivel más formát öltő intézkedés – azaz a kötelezettségvállalásuk keretében a minimális importár – alá tartoznak. Így a kiegyenlítő intézkedések célját, bármilyen formát öltsenek is, az ugyanazon termék uniós gyártóinak okozott kár elhárítására való alkalmasságuk jellemzi, és e tekintetben korrekciós szerepet töltenek be.

- 31 Következésképpen a SolarWorld szerint a kiegyenlítő intézkedések formája módosításának ténye nem módosítja az ezen intézkedéseket előíró rendelet hatályát, mivel azok az exportáló gyártóktól – amelyek tekintetében megállapításra került, hogy kárt okozó támogatásban részesülnek – származó összes behozatalt magukban foglalják.
- 32 Egyébiránt a SolarWorld megerősíti, hogy az alaprendelet 13. cikkének (9) bekezdése alapján – amely szerint a minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása esetében az értékvám alkalmazandó – a Bizottság szabadon módosíthatja a kiegyenlítő intézkedések formáját anélkül, hogy felmerülne ezen intézkedések hatályának változása. A jelen esetben a vitatott rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja kifejezetten hivatkozott az említett 13. cikk (9) bekezdésére, és a vitatott rendelet elfogadása óta a Bizottság több kínai exportáló gyártó vonatkozásában visszavonta a minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalást, és értékvámot vetett ki rájuk. Így a vitatott rendelet hatálybalépése óta nem volt olyan időszak, amikor ezen exportáló gyártókra nem vonatkozott kiegyenlítő intézkedés.
- 33 E körülmények között, amennyiben a Törvényszék helybenhagyta volna az első fokon benyújtott keresetet, és megsemmisítette volna a vitatott rendelet 2. cikkét azzal az indokkal, hogy a minimális importár nem hárítja el az uniós gazdasági ágazatnak okozott kárt, semmi sem akadályozta volna meg a Tanácsot és a Bizottságot abban, hogy az e kár elhárításához megfelelő szintű új minimális importárat állapítson meg az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerint. E tekintetben a SolarWorld megállapítja, hogy az ilyen semmissé nyilvánítás nem járt volna szükségképpen az intézkedések hatályának módosításával, ami a Törvényszéknek a megtámadott végzés 55. pontjában szereplő érvelésének a központi eleme. E semmissé nyilvánítás egyetlen jogi következménye az lett volna, hogy a Tanács és a Bizottság vagy köteles lett volna elfogadni a támogatás káros hatásait elhárító új minimális importárat tartalmazó új kötelezettségvállalásokat, vagy pedig az összes kínai exportáló gyártóra értékvámot kellett volna alkalmaznia.
- 34 Egyébiránt a SolarWorld úgy érvel, hogy a Törvényszék által a megtámadott végzés 57. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat nem kérdőjelezi meg azt a következtetést, hogy a vitatott rendelet 2. cikke nem elválasztható jellegű.
- 35 Végül a megtámadott végzés 55. pontjának utolsó részét illetően, amely szerint „[...] az olyan kínai exportőröktől származó [behozatok] [...], akik nem írták alá a Bizottság által [...] elfogadott kötelezettségvállalást[, az érintett termék teljes behozatalának 30%-át teszik ki]”, a SolarWorld emlékeztet arra, hogy az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a kár elhárításához megfelelő szintű minimális importárat kell megállapítani, bármekkora legyen is a minimális importár formájában kiegyenlítő vám hatálya alatt álló behozatok aránya. Ugyanígy a SolarWorld szerint a minimális importár alá tartozó kínai exportáló gyártók nagy száma nem változtat azon a tényen, hogy a vitatott rendelet kiegyenlítő intézkedéseket ír elő, és hogy ezen intézkedések formája olyan kérdés, amely nem érinti sem a hatályukat, sem pedig a tárgyukat.
- 36 A Bizottság által támogatott Tanács úgy érvel, hogy a SolarWorld első jogalapját mint megalapozatlant el kell utasítani. Ezen intézmények álláspontja szerint kizárt a vitatott rendelet részleges megsemmisítése, mivel azzal járna, hogy e rendeletet eltérő tartalmú aktussal váltja fel, ami nem felel meg az említett rendelet megalkotója szándékának, és amely következképpen érinti annak lényeges tartalmát.

– A Bíróság álláspontja

- 37 Első jogalapjában a SolarWorld vitatja lényegében a Törvényszéknek a megtámadott végzés 55. és 59. pontjában foglalt értékelését, amelyben megállapításra került, hogy a vitatott rendelet 2. cikkének megsemmisítése érintené e rendelet lényeges tartalmát, következésképpen e rendelkezés nem választható el az említett rendelet többi rendelkezésétől.

- 38 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében valamely uniós aktus részleges megsemmisítése csak abban az esetben lehetséges, ha a megsemmisíteni kért elemek elválaszthatók az aktus többi részétől. E tekintetben a Bíróság több alkalommal is megállapította, hogy ezen elválaszthatóságra vonatkozó követelmény nem teljesül, ha az aktus részleges megsemmisítése folytán annak lényeges tartalma megváltozik (lásd: 2015. november 12-i Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ítélet, C-121/14, EU:C:2015:749, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 Így valamely uniós aktus részei elválaszthatóságának vizsgálata e részek hatályának vizsgálatát feltételezi, annak értékelése végett, hogy megsemmisítésük módosítja-e ezen aktus szellemét és lényegét (lásd: 2012. március 29-i Bizottság kontra Észtország ítélet, C-505/09 P, EU:C:2012:179, 112. pont; 2015. november 12-i Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ítélet, C-121/14, EU:C:2015:749, 21. pont).
- 40 A jelen esetben a vitatott rendelet 1. cikke szerint végleges kiegyenlítő vámot kell kivetni a Kínából származó vagy ott feladott, a KN meghatározott kódjai alá tartozó kristályos szilícium fotovillamos modulok vagy panelek, valamint a kristályos szilícium fotovillamos modulokban vagy panelekben használatos elemek behozatalára, e kiegyenlítő vám mértéke az e termékeket gyártó társaságok szerint változik.
- 41 A vitatott rendelet 2. cikke szerint, amely – a KN-re utalással meghatározott, a Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalásokat felajánló vállalatok által számlázott – bizonyos termékekre alkalmazandó, a szabad forgalomba bocsátásra bejelentett behozatal bizonyos feltételek teljesülése esetén mentesül az említett rendelet 1. cikkében megállapított kiegyenlítő vám alól, és e mentesség megszűnik, amennyiben megállapításra kerül, hogy e feltételek közül egy vagy több feltétel nem teljesül, vagy ha a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását. Amint arra a jelen ítélet 11. pontja emlékeztet, a minimális importár a fotovillamos modulok és minden egyes alapvető részük (azaz elemek és lemezek) tekintetében az éves szintű behozatal egy meghatározott szintjéig alkalmazandó.
- 42 Így a vitatott rendelet 1. és 2. cikkében foglalt rendelkezésekből következik, hogy az utóbbi cikk a minimális importárra irányuló kötelezettségvállalás révén mentességet állapít meg az említett 1. cikk szerinti kiegyenlítő vámfizetési kötelezettség alól az éves szintű behozatal egy meghatározott szintjéig.
- 43 E szabályozási környezetben ítélte akként a Törvényszék a megtámadott végzés 55. pontjában, hogy a vitatott rendelet 2. cikke „a benne foglalt feltételek teljesülése esetén és meghatározott mennyiségi korláton belül a kiegyenlítő vámok alóli mentességet biztosít a név szerint megjelölt gazdasági szereplők számára. [E] rendelkezés megsemmisítése azzal a következménnyel járna, hogy – e mennyiségi korláton belül az alkalmazandó vámok alóli mentesség eltörlésével – szélesebb hatállyal ruházná fel a kiegyenlítő vámokat, mint az a Tanács által elfogadott végleges rendelet alkalmazásából következik, mivel ebben az esetben az említett vámok a Kínában feladott érintett termék teljes behozatalára vonatkoznának, miközben az említett rendelet egészének alkalmazásában ezek a vámok csupán az olyan kínai exportőröktől származó, a felek elmondása alapján az érintett termék teljes behozatalának 30%-át kitevő behozatalra alkalmazandók, akik nem írták alá a Bizottság által a 2013/707 végrehajtási határozattal elfogadott kötelezettségvállalást. Egy ilyen eredmény a megsemmisíteni kért rendelkezést tartalmazó jogi aktus – a jelen esetben a [vitatott] rendelet – lényeges tartalmának módosulását jelentené”.
- 44 A megtámadott végzés 59. pontjában a Törvényszék megállapítja, hogy tekintettel a vitatott rendelet lényeges tartalmának az e rendelet 2. cikkének megsemmisítése nyomán bekövetkező módosulására – amely a kiegyenlítő vám alóli mentesség eltörlésében állna a Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalást aláíró kínai exportáló gyártók behozatalai tekintetében –, az ilyen rendelkezés nem választható el az említett rendelet fennmaradó részétől.

- 45 Meg kell állapítani, hogy a SolarWorld fellebbezés első jogalapjának keretében tett állításával ellentétben a Törvényszék a megtámadott végzés 59. pontjában tett e megállapítása során nem alkalmazza tévesen a jogot.
- 46 Először is a vitatott rendelet 1. és 2. cikkének rendelkezéseiből kitűnik, amint azt a jelen eljárásban szereplő valamennyi fél megerősítette, hogy az uniós jogalkotó e rendelet elfogadásakor egységet vagy „csomagot” alkotó kereskedelempolitikai védintézkedéseket vezetett be. Ugyanis az említett rendelet két külön és egymást kiegészítő intézkedést ír elő, amelyek közös cél elérésére irányulnak, azaz az érintett termékekre vonatkozó kínai támogatás uniós gazdasági ágazatra gyakorolt káros hatásának e gazdasági ágazat érdekeinek figyelembevétele mellett történő elhárítására.
- 47 E tekintetben a vitatott rendelet (753) preambulumbekzdésére kell hivatkozni, amely a kereskedelempolitikai védintézkedéseknek az uniós gazdasági ágazat érdekeire gyakorolt hatásainak elemzése keretében azon hatásokat érinti, amelyeket a Tanács szerint a minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalás az érintett termékek iránti keresletre és ajánlatra fog gyakorolni. E preambulumbekzdés vizsgálatából két megállapítás következik. Egyrészt az ilyen kötelezettségvállalásnak az említett termékek európai piacán pozitív hatása lesz, abban az értelemben, hogy a minimális importár – a vizsgálati időszakban megállapított árnál alacsonyabb ár előírásával – lehetővé teszi, hogy az érintett termékek vonatkozásában az uniós gazdasági ágazatban elegendő kereslet maradjon fenn. Így úgy tűnik, hogy ezen intézkedés jelentős és az értékvtám kivetésétől eltérő hatást gyakorol.
- 48 Másrészt a minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalás olyan intézkedésnek tűnik, amelyet a Tanács figyelembe vett a kereskedelempolitikai védintézkedések összességének a vitatott rendelet – érintett termékekre vonatkozó kínai támogatás uniós gazdasági ágazatra gyakorolt káros hatásának az e gazdasági ágazat érdekeinek figyelembevétele mellett történő elhárításában álló – céljára gyakorolt hatásai vizsgálatának keretében.
- 49 Ebből következik, hogy az uniós jogalkotó a minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalást az e rendelet által követett cél eléréséhez való alapvető eszközként egyenrangúnak tekintette az értékvtám kivetésével.
- 50 E feltételek mellett nem fogadható el a SolarWorld azon állítása, amely szerint a vitatott rendelet 2. cikkének megsemmisítése, jllehet az importárra vonatkozó kötelezettségvállalást aláíró társaságok számára az e kötelezettségvállalásból eredő előnyök megszüntetésével és értékvtám kivetésével jár, nem módosítja a vitatott rendelet hatályát, amennyiben az értékvtám kivetése önmaga is lehetővé teszi az e kötelezettségvállalás által kitűzött ugyanazon cél elérését.
- 51 Másodsor meg kell állapítani, hogy a vitatott rendeletben előírt kereskedelempolitikai védintézkedések, a jellegükre tekintettel eltérő célokra irányulnak. Amint azt a Bizottság helyesen megállapította a beavatkozási beadványában, az értékvtámnak a vitatott rendelet 1. cikkének (1) bekezdése szerinti kivetésekor a kínai exportáló gyártók szabadon határozhatják meg az uniós eladási áraikat, mivel azt követően vámot vetnek ki ezen árra, amint az érintett terméket behozták az Unióba. E vámbevételeket az uniós költségvetésbe fizetik be. Ezzel szemben, amennyiben minimális importár kerül alkalmazásra, ezen exportáló gyártók nem határozhatják már meg szabadon az áraikat, mivel azt e minimális importárig meg kell növelni az érintett termék szabad forgalomba bocsátására bejelentett behozatal tekintetében. Az ezen áremelésből eredő többletbevételeket a szóban forgó exportáló gyártók kapják.
- 52 Ennélfogva a vitatott rendelet az ezen eltérő jellegű két külön intézkedés alternatív alkalmazásán alapul, ami lehetővé teszi a kínai exportáló gyártók számára, hogy hivatkozzanak a Bizottság által elfogadott, a vitatott rendelet 2. cikke szerinti minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalásra, és így elkerüljék, hogy az említett rendelet 1. cikkében előírthoz hasonló értékvtámot vessenek ki a termékeikre. Márpedig e 2. cikk megsemmisítése megszüntetné ezt a lehetőséget és eltüntetné azt az alternatívát, amelyet az uniós jogalkotó a vitatott rendelet elfogadásakor biztosítani kívánt a kínai

exportáló gyártók számára. Az e két kereskedelempolitikai védintézkedéshez kapcsolódó gazdasági következmények közötti eltérésre tekintettel az ilyen megsemmisítés a vitatott rendelet lényeges tartalmát érintené.

- 53 Ebből következik, hogy a SolarWorld állítása, amely szerint az e rendelet 2. cikkének esetleges megsemmisítése esetében a kínai exportáló gyártók mindenkor kiegyenlítő intézkedés alá tartoztak volna, nem változtat azon a megállapításon, hogy a kínai exportáló gyártókat megfosztja az uniós jogalkotó által az említett rendelet elfogadása során biztosított választási lehetőségtől.
- 54 Harmadszor, amint az a megtámadott végzés 55. pontjából következik, a Kínából származó érintett termékek behozatalának 70%-a a vitatott rendelet 2. cikkének hatálya alá tartozik.
- 55 Így úgy tűnik, hogy az uniós jogalkotó olyan intézkedések összességét vezette be, amelyek keretében nem vitatott, hogy az értékvám kivétele hivatalosan főszabálynak tűnik, a minimális importárra vonatkozó kötelezettségvállalás alkalmazása pedig az e szabály alóli kivételnek, valójában azonban a vitatott rendelet elfogadását követően a kivétel alkalmazása vonatkozott az esetek többségére. E kötelezettségvállalás tehát főszabálynak tűnik a vitatott rendeletben érintett Kínából származó behozatok vonatkozásában. Ilyen körülmények között az említett kötelezettségvállalás megsemmisítése szükségképpen érintené e rendelet lényeges tartalmát.
- 56 Végül, ami a SolarWorld azon állítását érinti, amely szerint a vitatott rendelet 2. cikkének a Törvényszék által történő megsemmisítése nem akadályozta meg az uniós jogalkotót abban, hogy az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár elhárításához megfelelő szintű új minimális importárat állapítsanak meg az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerint, meg kell állapítani, hogy a valamely uniós jogi aktus lényeges tartalmának érintettségére vonatkozó elemzés kizárólag azon következményektől függ, amelyek automatikusan következnek az ezen aktus érintett rendelkezésének esetleges megsemmisítéséből. Így az ilyen megsemmisítést követően az említett aktus elfogadója által meghozandó különböző intézkedések nem befolyásolják az ilyen elemzést.
- 57 A fenti megfontolásokból következik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a vitatott rendelet 2. cikke nem választható el e rendelet többi rendelkezésétől.
- 58 Következésképpen a SolarWorld első jogalapját el kell utasítani.

A Charta 20. és 47. cikkének megsértésére alapított második jogalapról

A felek érvei

- 59 A SolarWorld azt rója fel a Törvényszéknek, hogy megsértette a Charta 47. cikkéből eredő hatékony jogorvoslathoz való jogát, valamint az annak 20. cikke szerinti törvény előtti egyenlőséghez való jogát.
- 60 Ugyanis amennyiben a megtámadott végzést nem tekinthető érvénytelennek a fellebbezés első jogalapjában előadott indokok miatt, az azzal az elfogadhatatlan következménnyel jár, hogy a fellebbezőt – mint a kereskedelmi védintézkedésekkel kapcsolatos ügy uniós panaszosát – megfosztják a hatékony jogorvoslattól, és hátrányos bánásmódban részesül a kínai exportáló gyártókhöz viszonyítva, amelyek az uniós bíróságok előtt a vitatott rendelet egészének megsemmisítését kérik.
- 61 Mivel maga az alaprendelet célja az uniós gazdasági ágazatnak a támogatás által okozott kártól való védelme, a SolarWorld álláspontja szerint, amennyiben az uniós intézmények kárt okozó támogatás fennállását állapítják meg, azonban az uniós gyártók által elszenvedett kár elhárításához – bármilyen formában – nem írnak elő kiegyenlítő intézkedéseket, megsértik az uniós gazdasági ágazat jogait. Márpedig a SolarWorld szerint, amennyiben a megtámadott végzést nem tekintik érvénytelennek, nem

áll jogorvoslat a jelen ügyben szereplő fotovillamos gazdasági ágazat rendelkezésére, ha a Tanács és a Bizottság jogellenesen kiegyenlítő intézkedéseket vet ki olyan összegben, amely nem alkalmas az európai uniós gyártók által elszenvedett kár elhárítására.

- 62 Egyébiránt az a tény, hogy a kínai exportáló gyártók, amelyek a kárt okozták az uniós gazdasági ágazatnak, keresetet indíthatnak a kereskedelempolitikai védintézkedéseket elfogadó rendelettel szemben, míg az európai gyártónak nincs erre lehetősége, a Charta 20. cikkében foglalt, a törvény előtti egyenlőség megsértésének minősül. Ugyanis az olyan európai gyártónak, mint a jelen ügyben szereplő fellebbezőnek, általában nem a kereskedelempolitikai védintézkedéseket előíró rendelet egészének, hanem csak az utóbbi jogellenes részeinek a megsemmisítéséhez fűződik érdeke.
- 63 A Tanács megállapítja, hogy a második jogalapot, amennyiben első alkalommal a fellebbezés keretében hivatkozik a Charta 20. cikkének a megsértésére, elfogadhatatlannak kell tekinteni. A Tanács álláspontja szerint mindenesetre, amint azt a Bizottság is megállapítja, e második jogalap egészében véve nem megalapozott.

A Bíróság álláspontja

- 64 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezés keretében a Bíróság hatásköre főszabály szerint az ügy érdeméről döntő bíróság előtt megvitatott jogalapokról hozott jogi döntés értékelésére korlátozódik (2015. szeptember 17-i Total kontra Bizottság ítélet, C-597/13 P, EU:C:2015:613, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 65 Márpedig a jelen esetben a Charta 20. cikkének megsértésére először a Bíróság előtt hivatkoznak, jóllehet a SolarWorldnek volt alkalmja e cikk megsértésére hivatkozni a Tanács által a Törvényszék előtt indított a kereset elfogadhatatlanságára vonatkozó két jogalap keretében. A SolarWorld második jogalapja elfogadhatatlan tehát, amennyiben a Charta 20. cikkének a megsértésére hivatkozik.
- 66 A Charta 47. cikkének megsértésére alapított érvelést illetően a SolarWorld megerősíti, hogy bár nem tudta részben megtámadni a vitatott rendeletet, nem állna a rendelkezésére jogorvoslat, ha az uniós intézmények jogellenesen kiegyenlítő intézkedéseket írnak elő olyan összegben, amely nem alkalmas az uniós gyártók által elszenvedett kár elhárítására.
- 67 Emlékeztetni kell e tekintetben először is, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Charta 47. cikkének nem célja a Szerződések által meghatározott bírósági felülvizsgálat rendjének, különösen a közvetlen keresetek uniós bíróság előtti elfogadhatóságára vonatkozó szabályoknak a megváltoztatása (2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97. pont; 2016. november 24-i Ackermann Saatzucht és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-408/15 P és C-409/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:893, 49. pont).
- 68 Másodszor a Charta 47. cikke által biztosított védelem nem követeli meg, hogy a jogalanyok feltétel nélkül, közvetlenül az uniós bíróságok előtt megsemmisítés iránti keresettel támadhassák meg az uniós jogalkotási aktusokat (2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 105. pont).
- 69 Harmadszor az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jogrend tiszteletben tartásának bírósági felülvizsgálatáról – amint ez az EUSZ 19. cikk (1) bekezdéséből kitűnik – a Bíróság és a tagállami bíróságok gondoskodnak. E célból az EUM-Szerződés egyrészt a 263. cikkével és a 277. cikkével, másrészt a 267. cikkével teljes jogorvoslati és eljárási rendszert hozott létre, melynek célja, hogy biztosítsa az uniós jogi aktusok jogszerűségének felülvizsgálatát, az uniós bíróságokra ruházva azt (2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 90. és 92. pont; 2013. december 19-i Telefónica kontra Bizottság ítélet, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 57. pont).

- 70 E feltételek mellett az a tény, hogy a SolarWorld nem indíthat keresetet a vitatott rendelet egy elválaszthatatlan részével szemben, nem olyan jellegű, hogy megsértené az Charta 47. cikkéből eredő jogait, amennyiben e társaság megtámadhatja a vitatott rendeletet annak egészében. Ugyanis az EUMSZ 263. cikk (4) bekezdésében előírt keresetösségi jog feltételeinek teljesülésére is figyelemmel a vitatott rendeletet közvetlenül a Törvényszék előtt támadhatta meg, miközben kérhette volna az e megsemmisítés joghatásainak felfüggesztését a megsemmisítést kimondó ítélet végrehajtásához szükséges intézkedések uniós intézmények által történő elfogadásáig, vagy vitathatta volna a vitatott rendelet érvényességét a nemzeti bíróságok előtt, és kérhette volna, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesszenek a Bíróság elé.
- 71 A fenti megfontolásokból következik, hogy a megtámadott végzés – amennyiben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy mivel a vitatott rendelet 2. cikke nem elválasztható jellegű az e rendelet többi részétől, a SolarWorld kereste elfogadhatatlan – nem sérti a Charta 47. cikkét.
- 72 Következésképpen a SolarWorld második fellebbezési jogalapját – részben, mint elfogadhatatlant, részben, mint megalapozatlant – el kell utasítani.
- 73 Ebből következik, hogy a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 74 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.
- 75 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében – amely a 184. cikk (1) bekezdése szerint a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 76 Mivel a Tanács kérte a fellebbező költségek viselésére való kötelezését, és ez utóbbi pervesztes lett, kötelezni kell őt az ezen intézmény részéről felmerült költségek viselésére.
- 77 Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése szerint, amelyet ezen eljárási szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése alapján szintén alkalmazni kell a fellebbezési eljárásra, az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.
- 78 A jelen esetben a Bizottság az elsőfokú eljárásban beavatkozó félként maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A SolarWorld AG viseli az Európai Unió Tanácsának költségeit.**
- 3) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Aláírások